

РЕШЕНИЕ

№ 4611

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4306** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на С. Й. (S. Y.), гражданин на Република Турция, чрез адвокат Г. Б. срещу писмен отказ за влизане в страната № 0125923017290 (с допълнителен рег. № 497) от 17.03.2020 г., издаден от Е. П. – контролиращ служител на Главна Дирекция „Гранична полиция“, при ГКПП Капитан А..

В жалбата се иска отмяна на оспорения акт, незаконосъобразен. Посочва се, че чуждестранният гражданин притежава валидна виза за тип С за влизане и пребиваване на територията на Република България със срок до 13.08.2023 г., която не е анулирана. Същият често е пътувал до страната и до момента не е имал никакви проблеми. Инвокирани са доводи, че оспорения отказ е издаден в нарушение на административно-производствените правила, защото в него като единствено основание за постановяването му е посочен чл. 21а от ЗЧРБ, като същевременно не му е връчено заповед или друг акт, с който той е включен в списъка на нежеланите чужденци. Не е посочена също и причината, поради която Й. е включен в този списък. Твърди се, че оспореният отказ е лишен от мотиви.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се явява. Упълномощеният от него адвокат Б. поддържа жалбата, като излага допълнителни доводи.

Ответникът по жалбата, не се явява и не взема становище по жалбата.

Участвалият в производството по делото прокурор излага становище за

неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Видно от писмо рег. № М-5388 от 07.03.2023 г. (л. 13), съставена от Председателя на Държавна Агенция „Национална сигурност” до Министъра на вътрешните работи и до Директора на Дирекция „Миграция” - МВР, е предложено включването на чуждестранни граждани, между които и С. Й. (S. Y.), гражданин на Република Турция в информационния масив на нежеланите в страната чужденци. Като основание за включването на тази лица в списъка е посочен чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ – чуждестранните граждани с действията си са поставили или може да поставят в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за тях има данни, че действа против националната сигурност. Министърът на вътрешните работи е утвърдил предложението с резолюция от 08.03.2023 г.

Вземайки предвид наложеното ограничение за влизане в страната, изразяващо се във включването на С. Й. (S. Y.), гражданин на Република Турция в списъка по чл. 21а от ЗЧРБ, Е. П. – контролиращ служител на Главна Дирекция „Гранична полиция“, при ГКПП Капитан А. е издал оспорения административен акт. Отказът е връчен на жалбоподателя на 17.03.2023 г., заедно с препис от Протокола за запознаване с контрола на втора линия.

С протоколно определение от 28.06.2023 г. съдът е присъединил като доказателства по настоящето производство служебно извести на съда документи от адм. д. № 3508/2023 г., касаещи компетентността на служителите от Гранична полиция да издават отказ за влизане на територията на страната.

Със заповед № 3282з-938/20.04.2015 г. на Директора на Главна Дирекция „Гранична полиция”, Е. П. е бил назначен на длъжност старши полицаи в 02 група ГКПП Капитан А..

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният отказ е съобщен на оспорващия лично на 17.03.2023 г. Жалбата е подадена директно в Административен съд – [населено място] по пощата, като видно от положеното клеймо на пощенския плик, това е станало на 30.03.2023 г. т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган – контролиращ служител в Главна дирекция "Гранична полиция". От посочената по-горе заповед № 3282з-938/20.04.2015 г., се установява, че Е. П. е бил назначен на длъжност старши полицаи в 02 група ГКПП Капитан А., т.е. същият е бил допуснат до самостоятелна работа за извършване на гранични проверки и работа с гранични печати и АИС „Граничен контрол“. Така той се явява орган за граничен контрол, според чл. 16, ал. 2 от ЗЧРБ. Следва да се подчертае, че съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкция № 8121з-1492 от 4.11.2022 г. за реда и организацията за извършване на

граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове, в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на гражданин на трета страна в Република България, полицейските органи съставят "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната", копие от който се съхранява на ГКПП, и обработват документите на лицето в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. Т.е. Е. П., като служител на Главна Дирекция „Гранична полиция“, оправомощен да извършва гранични проверки на ГКПП Капитан А., е упражнил това си правомощие, след извършване на проверка в информационните масиви, при която е констатирано, че С. Й. (S. Y.), гражданин на Република Турция е с наложена забрана за влизане в страната, поради включването му в списъка по чл. 21а от ЗЧРБ.

Като основание за издаването на процесния отказ е посочено вписаната забрана в националния списък по чл. 21а от Закона за чужденците в Република България. От приложените към делото доказателства – данните от извършената проверка от ответника в АИС "Граничен контрол" и описаното по-горе писмо, се установява, че на 08.03.2023 г. Министърът на вътрешните работи е упражнил правомощието си по чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ и е утвърдил съставената от Председателя на ДА „НС” докладна записка, с която е предложено включването на няколко чуждестранни граждани, между които и жалбоподателя в информационния масив на нежеланите в страната чужденци, поради наличие на основанията по чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЧРБ – наличие на данни, че с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност.

Дейността по вписване в ограничителния списък по чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ е различна по правната си същност от ограниченията по чл. 44 от същия нормативен акт. При издаване на отказа за влизане в страната, административният орган действа при условията на обвързана компетентност, поради което при наличие на основанията по чл. 21а от ЗЧРБ, същият е задължен, на основание чл. 31, ал. 1 от Инструкцията да състави Единен стандартен формуляр по образец, копие от който остава на съхранение в ГКПП. Не подлежат на проверка за законосъобразност в настоящото производство, посочените основания в предложението на Председателя на ДА „НС”, за включване на жалбоподателя в списъка по чл. 21а от ЗЧРБ на нежеланите чужди граждани, включително и продължителността на наложеното ограничение. В този смисъл е и практиката на ВАС, по тълкуването и прилагането на чл. 21а от ЗЧРБ (Решение № 4825 от 9.05.2023 г. на ВАС по адм. д. № 810/2023 г., IV отд.).

По изложените съображения съдът намира, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и съответствие с материално-правни разпоредби и на целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 2 пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Й. (S. Y.), гражданин на Република Турция, чрез адвокат Г. Б. срещу писмен отказ за влизане в страната № 0125923017290 (с допълнителен рег. № 497) от 17.03.2020 г., издаден от Е. П. – контролиращ служител на Главна Дирекция

„Гранична полиция“, при ГКПП Капитан А..

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.